

Nr 156.

Av herr Sundberg, Carl, m. fl., med anledning av vissa av Kungl. Maj:t i statsverkspropositionen gjorda framställningar om anslag till skogsväsendet.

Skogsnäringens betydelse för hela vårt land är allmänt känd. Det må här endast erinras, att exportvärdet av skogsprodukterna under normala förhållanden uppgick till nära hälften av det totala exportvärdet. Skogstillgångarna och den förädling av skogsprodukter, som bedrivs inom landet, ha därför i mycket hög grad möjliggjort vårt folks höga levnadsstandard.

Våra träförädlingsindustrier äro utbyggda för en stor råvarutillgång. Det tillstånd, vari skogarna befinna sig, gör emellertid, att avkastningen under de närmaste decennierna icke på långt när torde kunna tillgodose detta industriernas behov av råvara. Sålunda har förre chefen för statens skogsforskningsinstitut, professor H. Petterson, genom framtidskalkyler visat, att avverkningarna i mellersta Norrland under den närmaste framtiden och för flera decennier framåt måste starkt begränsas. Samma nedslående resultat har också en utredning av Västerbottens skogskommitté visat. För Västerbottens län framhålles i denna utredning, att en inknappning av den nuvarande avverkningsvolymen med ca 40 % är nödvändig under de närmaste 10-årsperioderna, vilket skulle medföra en årlig minskning av ca 1,5 milj. kubikmeter industrivirke. Det är uppenbart, att vi här ha att bemästra ett försörjningsproblem av största räckvidd.

Även om det skogligen tillståndet ur ren hushållningssynpunkt är vida gynnsammare i landets mellersta och södra delar, föreligga även här påtagliga brister i form av eftersatta skogsvårdande åtgärder, dåligt utnyttjande av markens produktionsförmåga m. m. Såsom exempel å sådana angelägna åtgärder må nämnas iståndsättandet av förvildade hagmarker, vilka förekomma i mycket stor omfattning.

De enskilda skogarna omfatta ca $\frac{3}{4}$ av landets skogsareal. Det måste således vara av största betydelse, att vården av dessa skogar med alla till buds stående medel befrämjas och att de organ, skogsvårdsstyrelserna, som handhava denna uppgift, få möjligheter att bedriva sin verksamhet i önskvärd omfattning.

Här nedan vilja vi med hänvisning till årets statsverksproposition beröra vissa anslagsposter, beträffande vilka korrigerig enligt vårt förmenande på sätt nedan föreslås bör komma till stånd.

21. Skogsvård m. m.: Bidrag till skogsvårdsstyrelsernas verksamhet.

Skogsvårdsstyrelsen har hemställt, att för budgetåret 1947/48 under titeln Skogsvård m. m.: Bidrag till skogsvårdsstyrelsernas verksamhet

uppföres ett reservationsanslag av 8 200 000 kronor, under det att i statsverkspropositionen för samma ändamål föreslagits 7 750 000 kronor. Till skillnad från skogsstyrelsens förslag upptager propositionen erforderliga medel — omkring 650 000 kronor — på grund av den av 1946 års höstriktdag beslutade löneregleringen för statens befattningshavare från den 1 juli 1947. Propositionen innebär sålunda i realiteten en nedprutning av skogsstyrelsens förslag med 1,1 miljoner kronor.

Avlöningar till ordinarie personal m. m.

Departementschefen har med den jämkning i avlöningarna, som kommer att föranledas av en allmän lönereglering för befattningshavarna i statens tjänst, beräknat löneanslaget för skogsvårdsstyrelsernas tjänstemän till 4 650 000 kronor. Skogsstyrelsens motsvarande förslag blir — med tillägg av sagda regleringsbelopp — 4 675 000 kronor.

Skillnaden i förslagen till lönestat, 25 000 kronor, beror på att skogsstyrelsen har tillstyrkt dels en tjänst som studierektor vid skogsvårdsskolan (Kratte Masugn) i Gävleborgs län i lönegrad A 24, dels ock en befattning såsom assistent hos skogsvårdsstyrelsen i norra Kalmar län, med skogsundervisning som huvudsakligt arbete. Nämnda tjänster har departementschefen ej ansett sig kunna tillstyrka på ordinarie stat.

Då ett klart behov av nämnda befattningar föreligger, få vi med hänvisning till vad departementschefen i proposition till 1946 års riksdag rörande skogsvårdsstyrelsernas organisation yttrat, nämligen att det är särskilt angeläget att undervisnings- och upplysningsverksamheten utvidgas och intensifieras, förorda, att dessa tjänster inrättas. Den mycket krävande befattningen som studierektor vid skogsvårdsskolan i Gävleborgs län torde, såsom skogsstyrelsen framhållit, icke komma att locka tillräckligt kompetenta sökande om den ej uppföres på ordinarie stat. Därest nämnda tjänster inrättas, skulle anslaget till skogsvårdsstyrelserna för avlöning av dess ordinarie personal höjas till 4 675 000 kronor, samtill komma av skogsstyrelsen för arvode till styrelse och revisorer föreslagna 68 700 kronor eller sammanlagt i runt tal 4 750 000 kronor.

Omkostnader i skogsvårdsstyrelsernas verksamhet.

I statsverkspropositionen har till skogsvårdsstyrelsernas omkostnader för verksamheten — förutom ett belopp av 50 000 kronor till löneökning för den årsanställda icke pensionsberättigade personalen — föreslagits ett belopp av 5 050 000 kronor, vilket ansetts motsvara det normalstatförslag, som godkänts av 1946 års riksdag (prop. nr 126). 1944 års skogsvårdsstyrelseutredning hade nämligen beräknat, att skogsvårdsstyrelsernas omkostnader skulle uppgå till nämnda belopp, under förutsättning av att det s. k. normalprogrammet genomföres till 65 %.

Sedan utredningens kalkyl utfördes, ha emellertid uppstått större kostnader för löner till tillfällig personal och för traktamentsersättningar till skogsvårdsstyrelsernas ordinarie personal än som kunnat förutses vid de

av skogsvårdsstyrelseutredningen gjorda kalkylerna. Utredningen beräknade omkostnaderna med ledning av kostnader för skogsvårdsstyrelsernas verksamhet under budgetåret 1943. Jämlikt Kungl. Maj:ts kungörelse nr 802 den 30 december 1946 ha emellertid fastställts ändrade bestämmelser i allmänna resereglementet, innebärande en rätt avsevärd höjning av traktamentsersättningarna. I anslutning härtill har Kungl. Maj:t anbefallt skogsstyrelsen att inkomma med förslag till ändringar i gällande särskilda bestämmelser i förevarande avseende för personal hos skogsvårdsstyrelse. Detta skogsstyrelsens förslag (den 11 december 1946) innebär en höjning av traktamentena med 3 kronor per dygn (1 kr. per dag + 2 kr. per natt) för samtliga kategorier av denna personal. Den föreslagna höjningen beräknas innebära — vid ett tilläpande av normalprogrammet till 65 % — en ökning av kostnader för traktamenten till ordinarie personal med 150 000 kronor.

En annan post i den av skogsvårdsstyrelseutredningen verkställda kalkylen avser »kostnader för extra och tillfällig personal». Utredningen hade beräknat dessa kostnader (arvoden och reseersättningar samt i vissa fall traktamentsersättningar) med ledning av kostnader per förrättningsdag under år 1943, och den höjning av lönekostnaderna, som därefter inträtt intill år 1945. På detta sätt kom utredningen till en kostnad av 19 kronor per förrättningsdag, vilket motsvarar en förhöjning av 1943 års kostnader med ca 12 %. Nuvarande kostnader äro emellertid avsevärt högre. Skogsstyrelsen har också i sina medelsäskanden särskilt framhållit, att utgifterna för ifrågavarande löner komma att undergå en icke obetydlig ökning i jämförelse med 1945 års siffror. Denna personalgrupp består dels av tjänstemän med skogsskoleutbildning samt av förmän, som utbildats av skogsvårdsstyrelserna. På grund av de goda möjligheterna för dessa skogsmän att få bättre avlönade platser hos skogsbolag eller inom andra verksamhetsområden hava skogsvårdsstyrelserna, för att få behålla sina tjänstemän, varit nödsakade att successivt höja lönerna för dem. Ytterligare löneökningar torde bliva ofrånkomliga. I kungl. brev den 28 juni 1946 har skogsstyrelsen anbefallts att föreslå vissa avlöningsgrunder för skogsvårdsstyrelsernas tillfälliga personal. Skogsstyrelsen har i anledning härav i skrivelse den 19 december 1946 föreslagit, att vad i civila icke-ordinariereglementet föreskrives beträffande extra tjänstemän, arvodestjänstemän och tillfällig personal m. fl., skall i princip gälla i fråga om motsvarande personal vid skogsvårdsstyrelserna. Detta innebär bl. a., att den personal hos skogsvårdsstyrelserna, som främst anses böra ifrågakomma som rekryteringspersonal, förutsättes få anställning som extra tjänstemän. Därest nämnda förslag fastställes, skulle denna personalgrupp få avsevärt gynnsammare löneförhållanden.

En kalkyl rörande medelkostnaden per förrättningsdag grundad på redan beviljade och i vissa fall på av skogsstyrelsen föreslagna ökningar

av löneförmånerna för den tillfälliga personalen utvisar, att denna uppgår till omkring 22 kronor per dag. Vid beräkningen har hänsyn ej tagits till den löneökning, som vissa kategorier av den tillfälliga personalen böra komma i åtnjutande av på grund av en allmän löne reglering. Skogsvårdsstyrelseutredningen hade som nyss framhållits uppskattat kostnaden till 19 kronor. Då antalet förrättningsdagar per år uppgår till omkring 106 000, bliva kostnaderna omkring 320 000 kronor högre än vad skogsvårdsstyrelseutredningen beräknat.

1946 års riksdag har som normalstatsförslag för skogsvårdsstyrelsernas omkostnader i verksamheten godkänt det belopp, 5 050 000 kronor, som föreslagits av skogsvårdsstyrelseutredningen. I årets statsverksproposition hava omkostnaderna också upptagits till detta belopp jämte 50 000 kronor på grund av löne reglering. Såsom här ovan påvisats, böra omkostnaderna för normalstatsförslaget till följd av ökade kostnader för traktamenten och löner till extra och tillfällig personal uppräknas med $(150\,000 + 320\,000 =)$ 470 000 kronor till 5 520 000 kronor. Bifall till propositionen skulle innebära, att skogsvårdsstyrelserna i realiteten icke kunna bedriva verksamheten i den omfattning som avsetts och som 1946 års riksdag uttalat sig för.

Departementschefen har i 1946 års statsverksproposition i samband med förslaget till personalorganisation för skogsvårdsstyrelserna uttalat, att en minskning i styrelsernas verksamhet icke vore påtänkt eller önskvärd. Erfarenheterna från det verksamhetsår, som sedan dess förflutit, visar, att denna uppfattning helt överensstämmer med de krav, som skogsägarna ställa på skogsvårdsstyrelserna. Anspråken på skogsvårdsstyrelsernas medverkan, särskilt vid planläggningen av de på grund av högkonjunkturen starkt ökade gagnvirkesavverkningsarna, ha varit utomordentligt stora. I vissa fall ha dessa och andra anspråk på biträde av skogsvårdsstyrelsernas personal icke kunnat tillgodoses inom ramen för de anslag, som skogsvårdsstyrelserna haft till förfogande, varför dessa nödgats överhålla ansökningar om biträde till ett kommande år, då nya medel kunna finnas disponibla. En utveckling i denna riktning, vilken kommer att ytterligare skärpas, om anslagen till skogsvårdsstyrelserna tillmätas för knappt, anse vi synnerligen allvarlig. Nödvändiga och i lag föreskrivna skogsvårdsarbeten skulle komma att uppskjutas. Avverkningsarna skulle ofta planläggas på ett mindre lämpligt sätt, vilket med hänsyn till den värd det uppväxande skogskapitalet kräver är särskilt allvarligt i nu rådande situation. Slutligen skulle en dylik utveckling framtvunga en utökning av skogsvårdsstyrelsernas fiskaliska uppgifter och alltså i realiteten icke innebära minskade utgifter för skogsvårdsstyrelserna, utan endast förskjuta utgifterna i riktning mot minskad produktiv verksamhet, vilket ingalunda kan anses riktigt.

Sammanfattningsvis kan alltså sägas, att högkonjunkturen medfört

extraordinärt stora krav på medverkan från skogsvårdsstyrelsernas sida, framför allt i fråga om stämplingsbiträde. Detta måste beaktas när man jämför skogsvårdsstyrelsernas nu aktuella medelsbehov med det för mera normala år beräknade normalstatförslaget. Utöver vad som redan sagts rörande kostnadsberäkningar på ovan särskilt angivna poster torde böra beaktas, att den fortgående prisstegringen inom alla områden givetvis kommer att starkt påverka skogsvårdsstyrelsernas omkostnader. Det grundläggande i såväl skogsvårdsstyrelseutredningens förslag som riksdagens beslut var att skogsvårdsåtgärder årligen skulle utföras i viss omfattning, som väl kunde överskridas men icke borde underskridas, inte att en fixerad kostnadssumma årligen skulle anslås för ändamålet, oberoende av kronans värde.

Vi vilja i detta sammanhang framhålla, att skogsägarna, som ha att erlægga skogsvårdsavgift, kunna resa berättigade krav på att biträde vid stämplings- m. fl. förrättningar lämnas i tillräcklig omfattning och till överkomliga kostnader.

Mot denna bakgrund bör ses det förhållandet, att det anslag för skogsvårdsstyrelsernas verksamhet, som föreslagits i propositionen, understiger de medel i form av inbesparade skogsvårdsavgifter, beviljade statsbidrag och övriga inkomster, som stått till skogsvårdsstyrelsernas förfogande under innevarande budgetår, varför en ytterligare inskränkning i verksamheten blir följden.

Med hänsyn till det anförda anse vi, att det enskilda skogsbrukets behov av statligt stöd icke blivit tillgodosett i tillräcklig utsträckning i statsverkspropositionen. Som skäl för viss återhållsamhet vid medelstilldelningen har departementschefen främst anført rådande brist på arbetskraft. Utöver vad som nedan anföres under de särskilda skogsvårdsanslagen rörande arbetskraft till åtgärdernas utförande få vi i detta sammanhang framhålla, att skogsägarnas avverkningsplaner knappast synas påverkade av arbetskraftssituationen. Långt ifrån att behovet av skogsvårdsstyrelsernas biträde vid stämpling minskat, har detta och därmed skogsvårdsstyrelsernas arbetsböda tvärtom ökat under senaste året.

De anslagsäskanden, som av skogsvårdsstyrelserna framlagts, äro förvisso gjorda på de beräkningar skogsvårdsstyrelserna ansett sig böra göra i fråga om verksamhetens önskvärda utveckling och med hänsyn tagen till att det uppbyggande arbetet i skogarna under krigsåren i stor utsträckning blivit eftersatt. Vi ha dock på grund av nuvarande statsfinansiella läge funnit skäl föreligga för de nedskärningar i stort, som skogsstyrelsen föreslagit, varför styrelsens förslag, med nedannämnda undantag, enligt vårt förmenande bör läggas till grund för anslagsbeviljandet.

Skogsstyrelsen har i sina medelsäskanden hemställt om anvisande av S 200 000 kronor. Härtill skulle enligt ovanstående komma 150 000 kronor

för beräknad traktamentshöjning samt 650 000 kronor på grund av löne-reglering och utgörande skillnaden mellan å ena sidan den i propositionen medräknade löneförbättringen och å andra sidan av skogsstyrelsen be-räknade kostnader för provisoriskt lönetillägg. Skogsstyrelsen har i sina medelsäskanden föreslagit, att av skogsvårdsstyrelsernas kapitaltillgångar skulle under budgetåret tagas i anspråk 800 000 kronor. Av dessa medel skulle i första hand bestridas låneåterbetalningar (i statförslagen beräk-nade till 400 000 kronor) samt andra kapitalutgifter ävensom till vissa andra utgifter. Vi anse, att skogsstyrelsens förslag i denna del är be-rättigat endast vad det avser rena kapitalutgifter för den skogsvårds-styrelse hos vilken behållningen uppstått. I övrigt synes förslaget kunna medföra, att skogsvårdsstyrelses besparingar från tidigare år skola över-föras till andra styrelser. Av principiella skäl anse vi det vara riktigare, att besparingarna få disponeras för kapitalbehov inom eget län, t. ex. för anskaffande av skogsvårdsgårdar och klängningsanstalter, anläggning av plantskolor m. m. Anslaget synes med hänsyn härtill böra uppräknas med den del (200 000) av ovan angivna belopp, som icke avser beräknad återbetalning av lån och andra kapitalutgifter.

Med hänsyn härtill anse vi, att under anslaget böra anvisas (8 200 000 + 150 000 + 650 000 + 200 000 =) 9 200 000 kronor.

Då enligt uppgift omkring 4 500 000 kronor beräknas inflyta i form av skogsvårdsavgifter, skulle statsverkets nettoutgifter uppgå till 4 700 000 kronor.

24. Skogsvård m. m.: Statens skogsodlingsanslag.

Under anslaget har i statsverkspropositionen upptagits det av skogs-styrelsen äskade beloppet, eller 400 000 kronor. Det framgår emellertid icke av det i propositionen återgivna innehållet i skogsstyrelsens fram-ställning, att styrelsen vid beräkningen av medelsbehovet utgått från att det belopp, som erfordrades för tillgodoseende av under innevarande bud-getår inkommande ansökningar, skulle anvisas på tilläggsstat. Sålunda framhöll skogsstyrelsen, att de för innevarande budgetår anvisade medlen skulle förslå i huvudsak endast för de ansökningar, som skogsvårdsstyrel-serna under föregående budgetår ingivit till skogsstyrelsen men som denna på grund av bristande tillgång på medel nödgats överhålla till innevarande budgetår.

Skogsstyrelsens framställning om medel på tilläggsstat — 250 000 kro-nor — föranledde icke proposition vid höstriksdagen, och något belopp härför har icke heller nu upptagits i statsverkspropositionen.

Det är uppenbart, att om medel anvisas enligt propositionen, icke hel-per under budgetåret 1947/48 bidragsberättigade ansökningar kunna be-viljas i tillnärmelsevis full omfattning. Då det i längden är omöjligt att överhålla ansökningar, torde en alltför knapp medelstildelning förr eller senare leda till en utgallring av bidragsberättigade ansökningar.

Det må erinras om att det här icke gäller lagligen ävilande åtgärder, utan sådana som markägarna frivilligt utföra — oftast som följd av myndigheternas propaganda — för att försätta huvudsakligen av ålder kal mark i skogbärande skick. Det skulle vara synnerligen olyckligt för denna verksamhet och i hög grad minska skogsägarnas intresse, om bidragsansökningar, vilka framkommit genom myndigheternas propaganda och för vilka bidrag förespeglats, i stor omfattning skulle överhållas längre tid eller rent av avslås.

I statsverkspropositionen framhålles denna verksamhets stora betydelse för en ökad skogsproduktion i framtiden. Det framhålles häri också som önskvärt, att skogsodlingarna få ökad omfattning. Härför fordras emellertid främst, att markägarnas intresse för skogsodling vidmakthålles.

Beträffande arbetskraft till skogsodlingarnas utförande må framhållas, att dessa i stor utsträckning utföras av gårdarnas eget folk och av minderåriga samt att några restriktioner i form av tillståndstvång för sådana arbeten icke ansetts erforderliga.

På grund av det anförda anse vi, att under statens skogsodlingsanslag bör för budgetåret 1947/48 anvisas utöver det i propositionen föreslagna beloppet om 400 000 kronor även det av skogsstyrelsen på tilläggsstat föreslagna — 250 000 kronor — eller sammanlagt 650 000 kronor.

25. *Skogsvård m. m.: Väg- och flottledsbyggnader å skogar i enskild ägo.*

Under anslaget har i statsverkspropositionen upptagits ett belopp om 2 500 000 kronor, vilket innebär en sänkning av skogsstyrelsens medels-
äskande med 500 000 kronor.

De på anslaget under senare år anvisade medlen ha icke tillnärmelsevis förslagit till bidrag för samtliga kvalificerade ansökningar, varigenom en avsevärd balans av äldre, icke beviljade ansökningar uppkommit. För tillgodoseende av dessa och senare inkommande sådana skulle enligt propositionen erfordras 13,3 milj. kronor, därest samtliga bidragsberättigade ansökningar skulle bifallas.

Intresset för skogsvägbyggnad har stegrats avsevärt under senare år. Detta beror i ej ringa mån på den propaganda, som från myndigheternas sida bedrivits under kristiden bl. a. för byggande av skogsvägar erforderliga för framforsling av ved.

Den planläggning av företagen, stakning, kostnadsberäkning m. m., som utföres av skogsvårdsstyrelserna, uppfattas ofta av allmänheten som ett förespeglande, för att icke säga en utfästelse från myndigheternas sida om statsbidrag till vägbyggandet. Uteblivna bidrag för stakade vägar kunna därför i hög grad försvåra skogsvårdsstyrelsernas verksamhet även på andra områden, såsom beträffande skogsdikning och skogsodling, för vilka styrelserna likaså bedriva propaganda och förmedla statsbidrag.

Från många håll har omvittnats, att rationalisering av skogsbrukets

transporter är av utomordentlig betydelse för hela skogsbrukets ekonomi. Byggandet av skogsbilvägar är ett mycket viktigt led i denna rationalisering. Om sålunda skogsvägbyggandet kan sägas vara en normal företeelse av stor betydelse för skogsbruket och därmed hela landet, får verksamheten i vissa avseenden alldeles särskild aktualitet i läget för dagen. Härmed åsyftas det förhållandet, att ett ändamålsenligt utbyggt skogsvägnät verkar i hög grad arbetskraftsbesparande vid virkets utdrivning och ofta möjliggör uttagning av sortiment och dimensioner, vilka eljest icke kunna ekonomiskt uttagas. Icke minst gäller detta i fråga om de lövträdsförekomster, som i betydande omfattning finnas särskilt i de avlägsna norrlandsskogarna men som nu ej kunna tillvaratas på grund av att lövirket sjunker i flottlederna. Som inledningsvis anförts, torde trävaruindustrien inom en snar framtid komma att lida brist på råvara. Skogsvägbyggandet är därför ofta en åtgärd ägnad att motverka den akuta råvaruknappheten.

Det synes, som om såväl det i propositionen upptagna som det av skogsstyrelsen äskade beloppet vore alltför ringa att medgiva utbyggandet av de skogsvägar, vilkas utförande med hänsyn till det anförda icke lämpligen bör uppskjutas. Som skäl för återhållsamhet har i propositionen framhållits rådande brist på arbetskraft. Givet är, att med hänsyn till denna brist utförandet av skogsvägar ofta bör uppskjutas till tider med bättre tillgång på arbetskraft. Likaså synes uppenbart, att vägbyggandet bör särskilt intensifieras under arbetslöshetsperioder. Det förefaller dock, som om möjligheterna att nu utföra sådana skogsvägar, varav aktuellt behov föreligger, icke uppmärksammats till fullo. Under senare tid har användandet av traktor blivit allt vanligare vid skogsväggbyggnad. Härigenom inskränkes behovet av manuell arbetskraft till ett minimum, särskilt som vissa arbeten, såsom dikning, justering och hårdgöring, vilka icke alltid erfordras för virkestransporter vintertid, tills vidare kunna uppskjutas. Många skogsvägar äro dessutom av så ringa omfattning, att de kunna utföras av gårdarnas eget folk vid tidpunkter, då jordbruket icke lämnar full sysselsättning, och således utan nämnvärd inverkan på arbetsmarknadsläget.

Med hänsyn till det anförda synas på skogsvägsanslaget böra anvisas 4 000 000 kronor.

26. *Skogsvård m. m.: Åtgärder för ökad skogsproduktion i Norrland m. m.*

Det i statsverkspropositionen upptagna beloppet, 1 500 000 kronor, innebär en sänkning av skogsstyrelsens förslag med 500 000 kronor. Skogsvårdsstyrelserna ha enligt propositionen beräknat medelsbehovet till 3 300 000 kronor.

Verksamheten med anslaget har på senare tid utökats, i och med att anslagets giltighetsområde från och med juli 1945 utsträckts att omfatta

även de delar av Norrland, som lyda under den allmänna skogsvårds-lagen. Denna utsträckning av giltighetsområdet torde medföra en avse-värd ökning av skogsvårdsstyrelsernas verksamhet med bildande av skogs-vårdsområden samt planläggning av åtgärder. Dessa senare komma i mån av tillgång på arbetskraft att utföras under en lång följd av år.

Särskilt inom det äldre tillämpningsområdet föreligger ett stort behov av bidrag för åtgärder, vilkas utförande kontrakterats vid bildandet av skogsvårdsområden. De åtgärder, vilka först komma till utförande, äro betesanläggningar. Betesreglering är nämligen oftast en förutsättning för att övriga åtgärder (skogsodling, dikning m. m.) skola giva önskat resultat. Här må även framhållas betydelsen av dessa betesanläggningar såsom ett led i jordbrukets rationalisering och som ett stöd åt ofullstän-diga jordbruk. Betesanläggningar utföras numera i allt större omfattning medelst traktorer, varigenom behovet av manuell arbetskraft nedbringas. I övrigt utföras betesanläggningarna huvudsakligen av gårdarnas eget folk. Det må erinras, att i samband med skogsvårdsplanernas upprättande arbetskraftstillgången inventeras.

Med hänsyn till den utomordentligt stora betydelse anslaget har för Norrlands skogs- och jordbruk skulle det vara synnerligen olyckligt, om verksamheten skulle drabbas av ett bakslag, därigenom att medelstill-gången icke medgäve bidrag till redan kontrakterade arbeten eller tvingade till inskränkning av planläggningsverksamheten.

Undertecknade anse därför, att medel böra beviljas under anslaget med 2 000 000 kronor.

Under hänvisning till ovanstående få vi härmed hemställa,

att riksdagen måtte besluta att för budgetåret 1947/48 anvisa till Skogsvård m. m.:

Bidrag till skogsvårdsstyrelsernas verksamhet 9 200 000 kronor;

Statens skogsodlingsanslag 650 000 kronor;

Väg- och flottledsbyggnader å skogar i enskild ägo 4 000 000 kronor och

Åtgärder för ökad skogsproduktion i Norrland m. m. 2 000 000 kronor, i samtliga fall såsom reservationsanslag.

Stockholm den 23 januari 1947.

Carl Sundberg.

Carl Beck-Friis.

H. Sten.

P. J. Näslund.

Lars E. Andersson.

Arthur Heiding.

Hugo Sundberg.

Gust. E. Andersson.

Alfred Andersson.

Axel Mannerskantz.

Ragn. Bergh.